

РЕШЕНИЕ

№ 1040

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11953** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“ [улица] и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от управителя М. В. Н., срещу РЕШЕНИЕ от 10.09.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-ти състав, постановено по НАХД №20764/2018г., с което е потвърдено НП №142/12.09.2018г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, относно наложено наказание имуществена санкция в размер на 1000.00лева за извършено нарушение на чл.100 ал.1, вр. чл.106 от Закона за пощенските услуги във вр. с т.12.1 от Лицензията.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно е установена фактичката обстановка, като не се били обсъдени всички събрани по делото доказателства. Твърди се също, че неправилно СРС е възприел че е осъществено нарушението, като се твърди, че исканата информация от КРС е била представена на Комисията за регулиране на съобщенията и е била налична към датата на твърдяното нарушение 30.04.2018г.

Отделно от изложеното се твърди, че СРС неправилно е приел, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 16-ти състав по НАХД № 20764/2018г., като спорът се реши по същество, чрез отмяна на НП. Не е направено искане за присъждане на разноски.

В с.з. касаторът е редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за регулиране на съобщенията, редовно уведомен се представляват от ю.к. Г., която оспорва касационната жалба и по същество изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, претендира и за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 10.09.2021г. по НАХД № 20764/2018г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-ти състав е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ №142/12.09.2018г., издадено от Председателя на КРС, с което на жалбоподателя е наложено наказание имуществена санкция в размер на 1000.00лева за извършено нарушение на чл.100 ал.2 т.1 , вр. чл.106 от Закона за пощенските услуги вр. т.12.1 от Лицензията на жалбоподателя №2-006/05.07.2017г., поради това, че дружеството не е изпълнило задължението си представи в срок до 30.04.2018г. в КРС лицензиращ ежегоден доклад, съдържащ информация във връзка с изпълнението на Индивидуална лицензия №2-006/05.07.2017г. за предоставяне на територията на Р България на универсалната пощенска услуга по смисъла на чл.34 ал.1 т.1, 2 и 4, без услугата „Пощенски парични преводи“ от Лицензията, както следва: икономически анализ от извършването на услугите включени в обхвата на универсалната пощенска услуга, в т.ч. реализирани обеми, приходи и разходи по видове услуги, брой рекламации и начина по който са решени перспективи за развитието на услугите.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, обсъдил е доводите и възраженията на страните, а също и показанията на свидетелката А. Ц. Г., дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че не са били допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП. Правилно СРС е установил, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност.

Правилно СРС е установил, че в АУАН и НП липсват допуснати процесуални нарушения. В АУАН и НП подробно са описани фактическата обстановка при която е извършено нарушението, мястото, времето и начина на извършването и констатирането му, точно е била описана правната квалификация, като е посочена и нарушената законова разпоредба.

По делото не се спори, че на жалбоподателя [фирма] е предоставена Индивидуална лицензия/подробно описана по-горе/ за предоставяне на територията на Р България на универсална пощенска услуга. Не се спори по делото, че съгласно т.12.1 от Лицензията, Дружеството е задължено да представи в срок до 30.04.2018г. в КРС лицензиращ ежегоден доклад, съдържащ информация във връзка с изпълнението на Лицензията без услугата „Пощенски парични преводи“ както следва: икономически анализ от извършването на услугите включени в обхвата на универсалната пощенска

услуга, в т.ч. реализирани обеми, приходи и разходи по видове услуги, брой рекламации и начина по който са решени перспективи за развитието на услугите.

До посочената дата Дружеството не е представило дължимия доклад в КРС.

Според решаващият съд, касаторът безспорно е извършил деянието, като подробно е мотивирал това свое заключение и е обсъдил подробно всяко едно от възраженията и събраните по делото доказателства. Съдът изцяло споделя фактичката обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че АУАН и НП са съставени в изискуемата от закона форма и имат съответното съдържание, като не са допуснати каквито и да било процесуални нарушения при издаването им от компетентните за това лица. Съдът не споделя становището на касатора, че фактичката обстановка е описана неточно и неправилно е била установена, дори напротив, счита, че същата е установена в пълнота като в хода на съдебното следствие са били събрани всички възможни доказателства и са изчерпани процесуалните способности за събиране на доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК. Твърденията, че АО е разполагал с необходимите данни за изготвяне на Годишен доклад на КРС за 2017г. Анализ на пощенски услуги, съдът намира за ирелевантно. Процесното дружество е било длъжно да съобрази дейността си с Решение №48 от 25.01.2018г. на КРС и да представи в определения срок дължимия ежегоден доклад. По делото не са представени доказателства, а и не се твърди, че дължимия доклад е бил подаден в срок.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

Съдът не споделя възражението на касатора за неправилна преценка на СРС по отношение твърдението, че нарушението следва да се квалифицира като маловажен случай. И настоящата инстанция намира, че обществената опасност на нарушението не се отличава от тази на други подобни нарушения, поради което и липсва основание за квалифициране на нарушението като маловажен случай.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 10.09.2021г. на СРС, НО, 16-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на разноски на ответника, като намира, че следва да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 10.09.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 16-ти състав, постановено по НАХД №20764/2018г., с което е потвърдено НП №142/12.09.2018г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, относно наложено наказание на [фирма], имуществена санкция в размер на 1000.00лева за извършено нарушение на чл.100 ал.1, вр. чл.106 от Закона за пощенските услуги във вр. с т.12.1 от Лицензията.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“ [улица] и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представявано от управителя М. В. Н. да заплати на Комисията за регулиране на съобщенията сумата от 80.00лева, юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.